

საქმე # 160100118002695941

საქმე #1/277-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

3 მაისი 2019 წელი

ქ.ბო-----ი

ბო-----ის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ვერი-ო ნინიაშვილი, თამარ სისვაძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი-----ი ძი-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ვუ-რ რა----- დაბადებული - 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #1-----, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის მქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ბო-----ი, სოფელი ტა-----ი, პი-----1.

ადვოკა--ი - მა-ა რე--ა, ნი-ა გუ-----ე

კვალიფი-აცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126 მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტით.

დისპოზიცია: ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ.

თარჯიმანი - ნა---ი იბ-----ა, სუ---ა მა-----ი

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 3 ოქტომბერს, დაახლოებით 05:40 საათზე, ბო-----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში, რო---ა ბა-----ს სახლის აივანზე, ვუ-რ რა-----მა, გაბრაზებულმა შემდგომი ურთიერთობის გაგრძელებაზე უარის თქმის გამო, ორჯერ დაარტყა ხელი

სახეში 17 წლის აზ--ა ბა-----ს, რომელმაც ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აზ--ა ბა-----ს გამოე-არჩლა მამიდა რო--ა ბა-----, რომელსაც ვუ--რ ბ-----ა, ჯერ მარცხენა გვერდში, ხოლო შემდეგ მკერდში დაარტყა ხელი, რომელმაც ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა დაზარალებულების ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმე-თან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - ვუ--რ რა-----ს დამნაშავედ ცნობის შე-ახებ დასკვნისათვის სამარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, სა-მარისია ვუ--რ რა-----ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შე-აბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნე- ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ვუ--რ რა-----ს მიერ 2018 წლის 3 ოქტომბერს, დაახლოებით 05:40 საათზე, ბო-----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში, რო--ა ბა-----ს სახლის აივანზე, რო--ა ბა-----სა და აზ--ა ბაირამოვის მიმართ განხორციელებული ცემის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: დაზარალებულების - აზ--ა ბა-----ს. რო--ა ბა-----ს, მოწმეების ბა-----ლ ალ-----ს გამოკითხვის ოქმები, შემთხვე--ს ადგილის დათვალიერების ოქმი, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 23 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნა, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 24 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნა.

2.3. ბრალდებულ ვუ--რ რა-----ს სისხლის სამართლის საქმეზე მოწმეების თე---რ გე-----ს, სა---ა აზ-----ს, ნა--ო ბე---ის, მი---ნ ლე-----ს, სა---ა აგ-----ს, ბე-იკ მანჯგალაძის მონაწილეობით ჩა--არებული საგამოძიებო, საპროცუ-ო მოქმედებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

2.4. საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის 24-ე ნაწილის თანახმად, მოწმის ჩვენება არის, მოწმის მიერ სასამართლოში მიცე---ლი ინფორმაცია სისხლის სამართლის საქმის გარემოებათა შე-ახებ. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოწმის ჩვენება არის სასამართლოში მიცე---ლი ინფორმაცია და განაჩენის გამოტანის დროს გამოყენებული უნდა იქნე- სწორედ მოწმის მიერ სასამართლოში მიცე---ლი ჩვენება.

2.5. მოცე---ლ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე გამოკვლეული ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილ თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შე-აძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.6. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით და-ითხული დაზარალებულის აზ---ა ბა--
-----ს განმარტებით დასტურდება, რომ ცხოვრობს ბო----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში მამიდასთან რო---ა ბა-----სთან ერთად. ვუ--რ რა-----თან ჰქონდა სასიყვარულო ურთიერთობები, ცხოვრობდა მის სახლში, გარკვეული დროის შემდეგ მათ შორის მოხდა კონფლიქტი, რის გამოც სახლში დაბრუნდა. 2018 წლის 23 ოქტომბერს გამთენიისას მათ საცხოვრებელ სახლში მივიდნენ ვუ--რ რა----- და ბა--
----ლ ალ----. ბა-----ლმა დაუძახა, ეზოში გავიდა რა დროსაც ვუ--რმა მას ხელი ჩაჭიდა თმებში და სილა გაარტყა ორჯერ სახეში, რა დროსაც განიცადა ფიზი-ური ტკივილი. მას მამიდა გამოე-არჩლა რა დროსაც ვუ--რმა მას გვერდში დაარტყა ხელი და კისერი დაუკაწრა. როდე-აც ვუ--რისგან თავი დაიხსნა პოლიციას დაურეკა. აზ---ა ბა-----ს განმარტებით მას ბრალდებულ ვუ--რ რა-----ს მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია და ითხოვს მის მიმართ არასაპა--იმრო სასჯელის გამოყენებას.

2.7. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით და-ითხული დაზარალებულის რო---ა ბა--
-----ს განმარტებით დასტურდება, რომ ცხოვრობს ბო----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში ძმის შვილთან აზ---ა ბა-----სთან ერთად. 2018 წლის 23 ოქტომბერს იმყოფებოდა სახლში და ეძინა, გამთენიისას ხმაური შემოე-მა, ეზოში გავიდნენ ის და მისი ძმისშვილი 17 წლის აზ---ა ბა-----, დაინახა რომ ეზოში ბაინგულ ალ---- და ვუ--რ რა----- იმყოფებოდნენ, ვუ--რ ალიე-- თმებში წვდა აზ---ა ბა-----ს და სახეში ორჯერ დაარტყა ხელი, იგი აზ---ას გამოე-არჩლა, რა დროსაც ვუ--რ რა-----მა მასაც დაარტყა ორჯერ, მკერდისა და გვერდის არეში, რა დროსაც განიცადა ფიზი-ური ტკივილი. აღნიშნული ფაქტის შემდეგ მათ დახმარებისთვის პოლიციას დაურეკე-. მისი განმარტებით ვუ--რ რა-----ს უყვარდა არასრულწლოვანი აზ---ა ბა----- და მას ხშირად ა-ითხავდა, იგი წინაღმდეგი იყო მათი ურთიერთობის.

2.8. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით და-ითხული ბა-----ლ ალ----ს განმარტებით დასტურდება, რომ ცხოვრობს ბო----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში. 2018 წლის 23 ოქტომბერს დილის 5:00 საათზე მასთან მივიდა ვუ--რი და აზ---ა ბა----- -- ი-ითხა, ვუ--რს უპასუხა, რომ აზ---ა მასთან არ იყო. ვუ--რმა სთხოვა, რომ აზ---ასთან სახლში მიეყოლოდა. რო---ა ბა-----ს სახლის ეზოში შე--დნენ რა დროსაც რო---ა ბა----- --მ ვუ--რს ორჯერ ჩაარტყა ხელი და კითხა იქ რა ე-აქმებოდა. აზ---ამ გაქცევა დააპირა რა დროსაც ვუ--რმა მას თმებში ჩაჭიდა ხელი და ორჯერ სილა გაარტყა, თან კითხა რა--ომ ა--ყუებდა მას. რო---ამ ვუ--რს უთხრა, რომ ხელი გაეშვა აზ---ასთვის, ვუ--რმა ხელი გაუშვა აზ---ას, რო---ას კი ხელი კრა მკერდის არეში. აზ---ამ პოლიციაში დარეკა.

2.9. სასამართლო დაზარალებულის აზრით, რომელიც არ არის დაზარალებული, მოწმე ბა-----ლ ალ-----ს ჩვენებებს აფასებს მათი სანდოობის თვალსაზრისით და აღნიშნავს, რომ შინაარსობრივად არ შეიცავს არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობებს და სისხლის სამართლის საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებებთან მიმართებით შე-აბამისობაშია, როგორც ერთმანეთთან, ასევე სასამართლოში წარმოდგენილ სხვა წერილობით მტკიცებულებებთან, შე-აბამისად, მათში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს. ასევე აღსანიშნავია, რომ აღნიშნული ჩვენებები არ შეიცავს საეჭვო განმარტებებს, რაც კითხვის ნიშნებს გააჩენდა მათ სანდოობასთან და-ავშირებით. საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე არ ი-ვეთება რაიმე საეჭვო გარემოებები, რაც მიაჩნებდა მოწმეების მი-ერძოებაზე და პირად დაინტერესებაზე ბრალდებულის ვუ--რ რა-----ს საწინააღმდეგოდ.

2.10. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლით გათვალისწინებული გარანტია (და-ითხოს ან დაა-ითხვინოს ბრალდების მოწმეები და გამოაძახებინოს და დაა-ითხვინოს დაცვის მოწმეები ბრალდების მოწმეთა თანაბარ პირობებში) ამავე პარაგრაფით განსაზღვრულ დაცვის სხვა „მინიმალურ“ უფლებებთან ერთად წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების ნაწილს, ამავე მუხლის 1-ლი პარაგრაფის საფუძველზე. უფრო ზუსტად, გარანტიის დანიშნულებაა სამართალწარმოების შეჯიბრებითობის უზრუნველყოფა. დაცვას უნდა ჰქონდეს ბრალდებულის წინააღმდეგ არსებული მტკიცებულებების გამოკვლე--სა და სა-უთარი მტკიცებულებების წარდგენის შე-აძლებლობა. ამ უფლების გამოყენების პირობები უნდა იყოს პროკურორისთვის განსაზღვრული პირობების მსგავსი, რაც მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპს ემსახურება.

2.11. ამდენად, მოწმეთა გამოაძახებისა და და-ითხვის უფლება წარმოადგენს სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლების არსებით ელემენტს და მჭიდროდ არის და-ავშირებული მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპთან და უფლებასთან შეჯიბრებით პროცე-ზე.¹ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6(3)(დ) მუხლი ადგენს პრინციპს, რომლის შე-აბამისადაც ბრალდებულის მსჯავრდებამდე მის წინააღმდეგ არსებული ყველა მტკიცებულება მისი თანდასწრებით უნდა იქნეს წარდგენილი საჯარო სასამართლო განხილვაზე შეჯიბრებითობის პრინციპის დაცვით მათი გამოკვლე--ს მიზნით. ამ პრინციპიდან გამონა-ლისი დაშვებულია იმ პირობით, რომ დაცვის უფლებები არ უნდა შეიზღუდოს, რაც როგორც წესი მოითხოვს, რომ ბრალდებულს სა-მარისი შე-აძლებლობა უნდა მიეცეს და-ითხოს მოწმე, რომელიც მის წინააღმდეგ აძლევს ჩვენებას.²

2.12. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმის არსებითად განხილვის სტადიაზე მოწმეთა და-ითხვის ეტაპზე დაცვის მხარე- მიეცა სრული შე-აძლებლობა ბრალდების მხარე-თან თანასწორ პირობებში დაეკითხა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მოწმეები, რომლებიც ვუ--რ რა-----ს წინააღმდეგ იძლეოდნენ ჩვენებას. ამდენად,

საქმის არსებითად განხილვის დროს სრულად იქნა დაცული ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 (3)(დ) მუხლის მოთხოვნები და დაცვის მხარე- ჰქონდა შე-აძლებლობა შეემოწმებინა ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებების სანდოობა, ჯვარედინი და-ითხვის შედეგად მოწმეების - ჩვენებებში არ ი-ვეთება არსებითი ნასიათის წინააღმდეგობები, მათი ჩვენებები არის თანმიმდევრული, დამაჯერებელი და ეჭვი მათ სანდოობასთან და-ავშირებით არ არსებობს.

2.13. საქმის არსებითი განხილვის დროს **ვუ--რ რა-----მა** სასამართლოს მისცა ჩვენება და განმარტა, რომ აზ---ა ბა-----ს გაცნობის შემდეგ მასთან ჩამოუყალიბდა სასიყვარულო ურთიერთობები, შეძლებისდაგვარად მა--ერიალურად ეხმარებოდა მას. კამათი მოუვიდათ და დაშორდნენ ერთმანეთს. 2018 წლის 23 ოქტომბერს გამთენიისას დაურეკა აზ---ას და უთხრა, რომ მისთვის ნასე-ხები თანხას და სა-უთარი ნივთების წასაღებად მივიდოდა მათთან სახლში. კონფლიქტის თავიდან ასაცილებლად თან მიიყოლა ბა-----ლ ალ----. სახლის ეზოში შე--და თუ არა რო---ა ბა--- -----მ შეაგინა და სახეში გაარტყა ხელი, რო---ას თავდაცვის მიზნით ხელი კრა. აზ--- ას ხელი თმებში ჩაჭიდა და უთხრა, რომ უნდა ე-აუბრათ. აზ---ამ სთხოვა თმებიდან ხელი გაეშვა, აზ---ას ხელი გაუშვა რის შემდეგაც ის გაიქცა და პოლიციას დაურეკა.

2.14. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი ნაწილობრივ ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპა--იმრო სასჯელის გამოყენება.

2.15. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 23 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნით დადგენილია, რომ 1,2,3,4, მოქალაქე რო---ა ბა-----ს 23.10.18წ. ობიექტური შემოწმებით აღენიშნება ნაჭდე-- და სისხლნაჟღენთები გულმკერდის, სახისა და მარჯვენა ზედა კიდურის მიდამოებში, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ შემთხვე--ს თარიღს და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. (ექსპერტი ბე-ი- მანჯგალაძე)

2.16. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 24 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნით დადგენილია, რომ 1,2,3,4, გარეგანი დათვალიერებით აზ---ა ბა-----ს 24.10.18წ. აღენიშნება სისხლნაჟღენთი მარცხნივ ზედა ქუთუთოს მიდამოში, აღნიშნული დაზიანება მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს. (ექსპერტი მი----ნ ლეფსვერიძე)

2.17. 2018 წლის 23 ოქტომბრის შემთხვე--ს ადგილის დათვალიერების ოქმის თანახმად, ბო-----ის რაიონული სამმართველოს დაბა თამარისის განყოფილების დეტექტივის თანაშემწე გამომძიებელ თე---რ გე-----ს მიერ მოწმე რო---ა ბა-----ს, გარეშე პირის იბრაგიმ გასანოვის, თარჯიმან სა---ა ახ-----ს მონაწილეობით, დღე-

ლამის ნათელ დროს, ბუნებრივი განათების პირობებში, კარგ ამინდში, იძულებისა და წინააღმდეგობის გარეშე დათვალიერდა ბო-----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში მდებარე რო---ა ბა-----ს საცხოვრებელი სახლი. სახლის აივანზე რო---ა ბა-----მ მიუთითა ადგილი სადაც ვუ--რ რა-----მა ცემა ის და აზ---ა ბა-----.

2.18. საქმეში განთავსებული მტკიცებულებით დასტურდება, რომ აზ---ა ბა----- დაბადებულია 2001 წლის 07 ივლისს.

2.19. ბრალდებულის და-ავების ოქმით დასტურდება, რომ 2018 წლის 23 ოქტომბერს, 12:40 საათზე, ბო-----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში და-ავებული იქნა ვუ--რ რა----- --.

2.20. დაზარალებულად ცნობის შე-ახებ დადგენილებით დასტურდება, რომ 2018 წლის 24 ოქტომბერს, დაზარალებულად იქნა ცნობილი რო---ა ბა-----, რომელსაც მიადგა ფიზი-ური სახის ზიანი.

2.21. დაზარალებულად ცნობის შე-ახებ დადგენილებით დასტურდება, რომ 2018 წლის 24 ოქტომბერს, დაზარალებულად იქნა ცნობილი აზ---ა ბა-----, რომელსაც მიადგა ფიზი-ური სახის ზიანი.

2.22. ბო-----ის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 7 აპრილის განაჩენით ვუ--რ რა----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განე-აზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, სა---ანაც საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის საფუძველზე 3 (სამი) თვე განე-აზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შე-აბამისად 9 (ცხრა) თვე ჩაეთვლა პირობით, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

ვუ--რ რა-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო მისი ფაქტობრივი და-ავების დღიდან - 2017 წლის 26 ივლისიდან.

2.23. საქართველოს სსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმე-თან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შე-აბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შე-აბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.24. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ.

აღნიშნულთან და-ავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ სა-მარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამა-ებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შე-აძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.25. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამა-ებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს სა-მარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შე-ახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.26. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგა-ივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegué, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს- პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.27. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ არ არის სავალდებულო, სასამართლოს გადაწყვეტილება მხარეების მიერ წამოჭრილ ყველა არგუმენტს სცემდეს- დეტალურ პასუხს (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Suominen v. Finland*, no 37801/97; 2003 წლის 24 ივლისის გადაწყვეტილება §34; ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Van de Hurk v. the Netherlands*, no 16034/90; 1994 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილება §61). მთავარია, ეროვნულმა სასამართლოებმა ნათლად დაასახელონ თავისი მსჯელობის განმაპირობებელი ასპექტები, განსა-უთრებით კი ისეთები, რომლებიც გადამწყვეტი მნიშვნელობის იყო გადაწყვეტილების მიღების პროცეს-ში (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Georgiadis v. Greece*, no 21522/93; 1997 წლის 29 მაისის გადაწყვეტილება §43). ამდენად, სასამართლო იმსჯელებს დაცვის მხარის სა-ვანძო არგუმენტებზე და განმარტავს, თუ რა-ომ არ იზიარებს მათ.

2.28. სასამართლოს მიაჩნია, რომ სისხლის სამართლის საქმეში არსებული

მტკიცებულების ერთობლიობა, არის ურთიერთთავსებადი, დამაჯერებელი და მათ სანდოობაში ეჭვის შეტანის გონივრული საფუძველი არ არსებობს. სასამართლო საქმეში არსებულ სადავო მტკიცებულებებსა და იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმე-თან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, სა-მარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126 მუხლით კრიმინალიზებულია ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3.2. სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) ცემაში. ძალადობა (სსკ-ს 126 მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.3. მოცე---ლ შემთხვევაში საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილია, რომ დაზარალებული აზ---ა ბა----- არის არასრულწლოვანი. დაზარალებულების აზ---ა ბა-----ს, რო---ა ბა-----ს, მოწმე ბა----ლ ალ---ს სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 23 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნით, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 24 ოქტომბრის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნით, შემთვე--ს ადგილის დათვალიერების ოქმით დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2018 წლის 3 ოქტომბერს, დაახლოებით 05:40 საათზე, ბო-----ის რაიონის სოფელ ნახიდურში, რო---ა ბა-----ს სახლის აივანზე, ვუ--რ რა-----მა, გაბრაზებულმა შემდგომი ურთიერთობის გაგრძელებაზე უარის თქმის გამო, ორჯერ დაარტყა ხელი სახეში 17 წლის აზ---ა ბა-----ს, რომელმაც ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აზ---ა ბა-----ს გამოე-არჩლა მამიდა რო---ა ბა-----, რომელსაც ვუ--რ ბ-----ა, ჯერ მარცხენა გვერდში, ხოლო შემდეგ მკერდში დაარტყა ხელი, რომელმაც ორივე შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წე-ით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ე-კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების

თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცე-ში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.5. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცე-ო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულებითი სტანდარტი - გონივრულ ეჭვს მიღმა, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცე-ო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შე-აბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.6. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას მხოლოდ უტყუარი და სამართლის მტკიცებულებების საფუძველზე. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის უფლებაზე, მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტი-ურობისა და შინაარსის შედავება. ამის პარალელურად, სასამართლო განსა-უთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლიანი განხილვის კომპონენტს), რადგან თუკი ე- არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის უზენაე-ობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შე-აძლებლობა, მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტი-ურობისა და მისი გამოყენების შედავების შანსი. დამა-ებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (Yaremenko v. Ukraine), ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსაზრისით გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის უფლებიდან.

3.7. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ **კუ--რ რა-----მა ჩა---ინა** ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზი-ური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი

წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, ორი ან მეტი პირის მიმართ. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეე-აბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე-“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავე- დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნა-ლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვე-სა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნე- ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვე-ს ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომი-ური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შე-აბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე-თან.

4.4. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შე-აბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვა-ური და მას უნდა გააჩნდე- მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თუ ერთის მხრივ, დამნაშავისათვის არაადეკვა-ურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორე-მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობისა და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის დანიშვნამ, შე-აძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი

წახალისებაც კი მოახდინოს მისი.

4.5. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ან ოთხმოციდან ორას ორმოც საათამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე, იარაღთან და-ავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

4.6. ვუ--რ რა-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს ის, რომ იგი ადრე ნასამართლე--ა და იმყოფებოდა პირობითი მსჯავრის ქვეშ, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები სასამართლოში მტკიცებულებათა გამოკვლე--სას, არ დადგენილა.

4.7. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კანონის შე-აბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნა-ლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არის ნასამართლე--, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რე-ოციალიზაცია.

4.8. სასამართლო მიუთითებს ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის 2002 წლის 30 აპრილის ქალთა ძალადობისაგან დაცვის რეკომენდაციაზე (რეკ(2002)5), სადაც აღნიშნულია, რომ წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა შემოიღონ, განავითარონ ან/და გააუმჯობესონ, საჭიროების მიხედვით, ეროვნული პოლიტი-ა ძალადობის წინააღმდეგ მსხვერპლთა მაქსიმალური უსაფრთხოებისა და დაცვის, მხარდაჭერისა და დახმარების, სისხლის და სამოქალაქო სამართალში ცვლილებების, საზოგადოების ცნობიერების ამაღლებისა და ქალთა წინააღმდეგ ძალადობის სფეროში მომუშავე პროფე-იონალების წვრთნისა და პრევენციის საშუალებით. მინისტრთა კომიტეტმა რეკომენდაცია გასცა მასზედ, რომ წევრ სახელმწიფოებმა დასჯადი გახადონ ქალების წინააღმდეგ ძალადობა, მათ შორის ფეხმძიმეთა მოწყვლადობის ბოროტად გამოყენება, დაცვის უნარის არმქონე, ავადმყოფი, უნარშეზღუდული და დამოკიდებული მსხვერპლების მიმართ სერიოზული ძალადობა, სექსუალური ძალადობა და გაუპა--იურება, ისევე როგორც დამნაშავის მიერ უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენება. რეკომენდაცია ასევე მიუთითებს, რომ წევრმა სახელმწიფოებმა უნდა უზრუნველყონ, რომ ძალადობის ყველა მსხვერპლს შეეძლოს სამართალწარმოების დაწყება, უნდა არსებობდე- დებულებანი, რომლებიც უზრუნველყოფენ სისხლის სამართალწარმოების დაწყებას პროკურორის მიერ, მოუწოდებს პროკურორებს ქალთა წინააღმდეგ ძალადობა მიიჩნიონ გადამწყვეტ გარემოებად იმის განსაზღვრისას, თუ რამდენად საჭიროა საქმის აღძვრა, უზრუნველყონ, რომ მსხვერპლთა დასაცავად მიღებულ იქნას ეფექტიანი ზომები, მუქარისა და შურისძიების შე-აძლო შემთხვევების წინააღმდეგ და

გადადგმულ იქნას კონკრეტული ნაბიჯები ბავშვთა დასაცავად სამართალწარმოების მიმდინარეობისას.

4.9. ამდენად, სასამართლო ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის რეკომენდაციისა და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ გა-ეთებული განმარტებების პირობებში, ითვალისწინებს ვუ--რ რა-----ს მიერ ჩადენილი ქმედების საზოგადოებრივ საშიშროებასა და ხასიათს, რაც მისი გავრცელების მასშტაბების/სპეციფიკის გათვალისწინებით მომეტებული საშიშროების მა--არებელია. ამდენად, ჩადენილი ქმედების საშიშროებისა და სპეციფიკის გათვალისწინებით სასამართლოს მიაჩნია, რომ სასჯელის მიზნების მიღწევა შე-აძლებელი იქნება ვუ--რ რა-----ს მიმართ სასჯელის სახით მხოლოდ თავისუფლების აღკვეთის გამოყენებით, რაც დააფიქრებს ბრალდებულს ჩადენილი ქმედების ირგვლივ და ამასთანავე დამნაშავის მიმართ დანიშნულმა სასჯელმა აუცილებლად უნდა მოახდინოს დაზარალებულისათვის მიყენებული უფლებების დარღვე--ს კომპენსირება.

4.10. სასამართლო ითვალისწინებს **ვუ--რ რა-----ს** კანონის შე-აბამის და ეთი-ურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ვუ--რ რა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განე-აზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და ბრალდებულის რე-ოციალიზაციას. ყველა სხვა უფრო მსუბუქი ხასიათის სასჯელი კი იქნება სასამართლოს მხრიდან გამოჩენილი არაგონივრული ღმობიერება, რაც ხელს ვერ შეუწყობს მსჯავრდებულს გააცნობიეროს და პასუხი აგოს მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის რეალურ შედეგებზე. ასევე ვინა--ან ვუ--რ რა----- დანაშაულის ჩადენის დროს იმყოფებოდა პირობითი მსჯავრის ქვეშ - გამოსაცდელ ვადაში, მას სასჯელი უნდა დაენიშნოს განაჩენთა ერთობლიობით, საქართველოს სსკ-ის 59-ე და 67-ე მუხლების გამოყენებით.

5. აღკვეთის ღონისძიების სა-ითხის გადაწყვეტა:

ვუ--რ რა-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პა--იმრობა გაუქმდე-.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცე-ო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 59-ე, 67-ე მუხლით

დაადგინა:

ვუ--რ რა----- ცნობილ იქნე- დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განე-აზღვროს 1 (ერთი) წლითა და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდე- ბო-----ის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 18 სექტემბრის განაჩენით დანიშნული პირობითი სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) თვის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შე-აბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა მთლიანად შთანთქოს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელ ნაწილი და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, **ვუ--რ რა-----ს** ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განე-აზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

ვუ--რ რა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პა--იმრობა გაუქმდე-.

ვუ--რ რა-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს მისი ფაქტობრივი და-ავების მომენტიდან 2018 წლის 23 ოქტომბრიდან.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდე- გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალა--აში ბო-----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი